

ROMANIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECTIA COMERCIALA, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL
Dosar nr. 1112/2007

94

DECIZIE CIVILA NR.1.381/2009

Ședința publică din data de 13 aprilie 2009
Instanța constituită din :

PREȘEDINTE
JUDECĂTOR
JUDECĂTOR
GREFIER

S-a luat în examinare, pentru pronunțare, recursul declarat de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA NĂSĂUD împotriva sentinței civile nr. 73 din 28.02.2008 pronunțată în dosarul nr. 2975/112/2007 al Tribunalului Bistrița Năsăud, în contradictoriu cu intimata SC. SRL, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

În data de 10 aprilie 2009 s-a depus la dosarul cauze, concluzii scrise din partea recurentei, transmise pe fax și ulterior prin poștă, prin care solicită admiterea recursului și modificarea hotărârii atacate.

Se constată că, mersul dezbaterilor și susținerile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 06 aprilie 2009, încheiere care face partea integrantă din prezenta hotărâre, când pronunțarea hotărârii s-a amânat pentru termenul de azi.

CURTEA:

Asupra prezentului recurs, constată:

Prin sentința civilă nr. 73/CA din data de 28 februarie 2008 pronunțată în dosarul nr. 2.975/112/2009 de Tribunalul Bistrița Năsăud a fost admisă acțiunea în contencios administrativ-fiscal formulată de reclamanta S.C. S.R.L. BISTRIȚA, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD, ca fiind întemeiată și în consecință, s-a dispus anularea deciziei nr. 54 din 27 iunie 2006 emisă de intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, precum și a deciziei de impunere nr. 4.470 din 14 octombrie 2005, emisă de aceeași intimată, ca nelegale.

Pentru a pronunța această hotărâre, în rejudecare, pe baza actelor și lucrărilor dosarului, instanța de fond a reținut următoarele:

Au fost puse în discuția părților problemele de drept ce au făcut obiectul analizei în fața instanței de control judiciar și care au primit o soluționare la acest nivel. Părțile și-au formulat punctele de vedere în scris, reclamanta prin scriptul intitulat „precizări” f. 15 și urm., iar intimata prin „întâmpinare” f. 9-13, note de ședință f. 20-25, concluzii scrise f. 28-33.

Prin prisma întregului material probator administrat în prezenta cauză, a dispozițiilor legale aplicabile speței, a dezlegărilor în drept date de instanța de control judiciar asupra problemelor analizate, văzând cererile și susținerile părților, instanța a constatat că urmare a depunerii de către contestatoarea reclamantă S.C. S.R.L. Bistrița a decontului de T.V.A. pentru luna iunie 2005, cu sold negativ și opțiune de rambursare, organul fiscal a efectuat o inspecție fiscală parțială fiind

analizată perioada 1 octombrie 2004 - 30 iunie 2005, în care contestatoarea a desfășurat activități de transport rutier de persoane intern și internațional, vânzarea de bilete pentru transportul internațional de persoane, activități de asociere în participațiune în executarea de transporturi internaționale de persoane.

A fost întocmit raportul de inspecție fiscală din 12.10.2005, iar în temeiul acestuia a fost emisă decizia de impunere nr. 4470/14.10.2005 prin care s-a stabilit în sarcina contestatoarei obligația de plată a următoarelor sume : lei, cu titlu T.V.A.; suma de lei dobânzi la T.V.A. și suma de lei penalități de întârziere, în total suma de lei, având ca bază de impozitare veniturile realizate în participațiune în sumă de lei, transmise prin șase deconturi, de către asociatul acesteia S.C. S.R.L. Sibiu.

Reclamanta a contestat aceste acte administrativ-fiscale, iar organul fiscal, respectiv pârâia Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, prin decizia atacată nr. 54/27.06.2006 a respins ca neîntemeiată contestația, apreciind în esență că veniturile realizate în sumă de lei pentru perioada inspectată și înregistrate în contabilitatea reclamantei, ce reprezintă 70 % din totalul veniturilor realizate din vânzarea билетelor de călătorie pentru transportul internațional de persoane, nu sunt scutite de la plata T.V.A. nefiind realizate în urma prestării activității de transport internațional de persoane, activitate ce a fost desfășurată dosar de partenerul reclamantei S.C. S.R.L.. În acest sens, organul fiscal a făcut o analiză a contractelor încheiate de reclamantă cu S.C. S.R.L. Sibiu, apreciind că

nu poate produce nici un efect contractul de asociere în participațiune prezentat pe care îl consideră o simulație, că veniturile au fost realizate de către reclamantă din prestări de transport rutier efectuat de către transportatorul S.C. S.R.L., cu autovehicule închiriate de la reclamantă în temeiul contractului de închiriere nr. 1.359/20.09.2004, astfel că veniturile obținute prin locațiunea bunului iar nu din asocierea în participațiune.

Raportul la contractul de asociere în participațiune invocat, organul fiscal, în justificarea propriei sale privind caracterul simulat al acestuia arată că, dacă obiectul contractului de închiriere încheiat de părți îl constituie autocarul și cum în baza acestui contract s-a obținut de către transportator licența de execuție pentru vehicul, acest lucru nu putea fi adus de către contestatoare drept aport într-o asociație în participațiune, cu atât mai mult întrucât adevăratul proprietar al vehiculului este S.C.

S.R.L. Bistrița, așa cum rezultă din certificatul de înmatriculare situație în care parenta nu avea drept de dispoziție asupra lui, așa cum cer dispozițiile art. 254 Cod comercial.

Asadar, pentru a putea analiza natura veniturilor realizate de către reclamantă, respectiv dacă acestea provin din activitatea de transport internațional de persoane realizată în participațiune cu S.C. S.R.L. Sibiu sau sunt venituri realizate din închirierea mijlocului de transport, în temeiul contractului de închiriere nr. 1.359/2004, instanța a analizat cele 3 contracte încheiate de părți, iar ulterior corelările și interdependențele ce s-au născut din aplicarea lor.

Din actele și lucrările dosarului, din dosarul nr. 93/2005 privind soluționarea contestației formulate de reclamantă întocmit de intimata D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, se reține că între reclamantă și S.C. S.R.L. Sibiu au fost încheiate 3 tipuri de contracte și anume:

1. Contractul de comision, nr. 1361/20.0982.004 - f. 26-30 din dosarul fiscal, în temeiul căruia S.C. S.R.L., în calitate de beneficiar, pune la dispoziția S.C. S.R.L. în calitate de comisionar, tichete de călătorie, aceasta urmând să le vândă clienților în contul unui comision.

Aceste operațiuni au fost consemnate, pe de o parte, în facturi emise de către reclamantă și pe de altă parte, fiind valoarea totală a билетelor de călătorie vândute pentru fiecare

cursă, iar pe de altă parte, în facturile fiscale emise de către comisionar, în care a fost consemnat comisionul contractual de 15 % aferent valorii biletelor de călătorie.

Este de menționat că toate operațiunile comerciale efectuate de către cei doi parteneri, au fost considerate de către organele fiscale ca fiind scutite de TVA, cu drept de deducere, motiv pentru care nu au făcut obiectul contestației petentului și nici al prezentului actiune.

2. Contractul de asociere nr. 1.358/20.09.2004 – f. 31-36 din dos. fiscal în baza căruia s-a înființat societatea S.C. S.R.L. Sibiu, asociat fățiș și S.C.

S.R.L. Europa în temeiul art. 251 și urm. Cod comercial se asociază în vederea realizării în comun a activității de transport de persoane cu autocare prin curse ocazionale, turistice și prin curse regulate pe ruta București-Madrid-București.

În ce privește asocierea realizată în temeiul acestui contract, s-a reținut că acesta se înființează pe disp. art. 251 și urm. Cod comercial, având stabilit obiectul asocierii să fie transportul de persoane cu autocare, în regim internațional. Sub aspectul formei juridice de asociere s-a statuat că această asociere nu dă naștere unei noi persoane juridice, activitatea desfășurată în cadrul asocierii făcându-se după principiul independenței comerciale și juridice a fiecărui asociat, iar terții își pot exercita drepturile și obligațiile numai față de partea cu care au contract. În temeiul art. 255 Cod comercial, ce permite părților determinarea formei, întinderii și condițiilor asocierii prin contract s-a stipulat ca terțele persoane inclusiv autoritățile publice din România să trateze și să stabilească relații numai cu asociatul care are calitatea de asociat fățiș, iar sediul și conducerea asocierii au fost stabilite la sediul acestuia. Asociatul s-a încredințat și calitatea de administrator și arhivar.

Sub aspectul aportului părților, prin contract s-a stabilit:

a) aportul asociatului S.C. S.R.L. constă în: 1. autorizațiile de transport deținute de partea română pentru cursele regulate pe linia București-Madrid pentru care deține concesiunea, precum și documentele aferente realizării curselor de natură turistică de sarcini, fel de parcurs, alte documente; 2. tipărirea și vânzarea biletelor de călătorie prin rețeaua proprie; 3. promovarea activității de transport internațional de persoane și reclama aferentă; 4. folosirea autogării de la sediul său și a stațiilor de masă și de curaj autocarelor în Sibiu, în spațiile ce le deține efectuarea unor lucrări de întreținere și reparații la vehiculele de transport la cerere prin convențiile părților

b) aportul asociatului S.C. S.R.L. constă în: 1. punerea la dispoziția asocierii a autocarelor în stare de funcționare și a conducătorilor auto corespunzător; 2. să comercializeze biletele de călătorie aferente curselor turistice, să promoveze activitatea de transport cu reclamă aferentă și 4. să suporte o parte din cheltuieli

În cadrul contribuției părților la rezultatele financiare ale asocierii se prevede că: asociatul S.C. S.R.L. îi revin 30 % din totalul veniturilor obținute, iar reclamații îi revin 70 % din acestea și se obligă a suporta cheltuielile asocierii.

Contractul de asociere în participatiune s-a încheiat pentru o perioadă de 1 an cu posibilitatea de prelungire prin acordul părților.

3. Contractul de închiriere nr. 1.359/20.09.2004 f. 164-166 din dosarul fiscal, prin care S.C. S.R.L. Asociat Fățiș S.R.L. închiriază de la reclamantă autocarul cu nr. de înmatriculare AT-005 pentru un termen de 1 an. La pct. 2 din contract este înscrisă expresiv că această închiriere se face pentru realizarea contractului de asociere nr. 1.358/20.09.2004 precum și detașarea conducătorilor auto necesari exploatarea acestuia.

4. Contractul de închiriere nr. 2.193/17.05.2006 că în baza acestui contract de închiriere S.C. S.R.L. Asociat Fățiș S.R.L. a solicitat și a obținut licența de execuție pentru

vehicul seria VIP nr. 0113377, în temeiul căreia a avut loc transportul internațional de persoane.

În analiza efectuată de către organul fiscal în decizia atacată din perspectiva efectelor celor două categorii de contracte încheiate de asociați respectiv a contractului de închiriere și a celui de asociere în participațiune, se susține că veniturile realizate de către societate ca fiind din asocierea în participațiune, sunt în realitate obținute prin exploatarea mijlocului de transport închiriat și prin urmare nu pot fi considerate operațiuni scutite cu drept de deducere, deoarece asociatul ocult S.C.

S.R.L., ar fi trebuit să transfere proprietatea bunului aporțat, așa cum rezultă din prevederile art. 254 Cod comercial, transfer care însă nu s-a realizat și nici nu se putea realiza, deoarece adevăratul proprietar al vehiculului este de S.C.

S.R.L. învințită, așa cum rezultă din certificatul de înmatriculare B0005zo75N, f. 164 dosar fiscal.

Prin această problemă de drept a făcut obiectul analizei instanței de control judiciar care i-a dat o dezlegare legală, obligatorie pentru instanța de fond prin dispozițiile art. 315¹ Cod procedură civilă, în sensul că susținerea mai sus relevată a organului fiscal este greșită, fiind posibilă în baza art. 254 Cod comercial aducerea ca aport la constituirea unei asocieri în participațiune, a unui bun care nu se află în proprietatea părților contractante.

Referitor la caracterul de asociere în participațiune, organul fiscal susține în decizia atacată că din punct de vedere al clauzelor acestuia, respectiv cele cuprinse în art. 8 privind cotele de participare la rezultatele financiare, respectiv la venituri și cheltuieli sunt discutate și respectul legalității în condițiile în care asociatului fățiș îi revin 30 % din venituri, fără să suporte nici o cheltuială, iar reclamantei îi revine 70 % din venituri în condițiile în care suportă toate cheltuielile asociației. Întrucât un element esențial al acestei asociații este participarea nu doar la câștig, ci și la pierderi, clauza cuprinsă în art. 8 este în interesul unei asocieri în participațiune, apreciază organul fiscal.

Din analiza tuturor actelor în dosarul fiscal, inclusiv a contractului de asociere invocat, a rezultat însă o altă stare de fapt și anume aceea a realizării și legalității contractului încheiat de acești doi comercianți, în scopul unirii eforturilor pentru realizarea în asociere a activității de transport rutier internațional de persoane, ocazional sau pentru timp parțial prestabilite.

În privința celor trei aluse mai sus, s-au reținut dispozițiile art. 255 Cod comercial potrivit cărora, acordurile părților determină forma, întinderea și condițiunile asociației.

Având, părțile sunt învinuite ca prin contractele de asociere să stabilească în deplină libertate condițiile asocierii, aspect ce excede controlului organului fiscal. În fapt însă, chiar și asociatul S.C.

S.R.L. s-a angajat prin contractul de asociere în participațiune la suportarea unor cheltuieli ale asocierii atunci când s-a angajat în contractul de leasing în folosirea autogării de la sediul său și a stațiilor de traseu, să asigure și a întreține vehiculele, să asigure efectuarea unor lucrări de întreținere și reparații curente la vehiculele de transport.

Prin contractul de asociere în participațiune, S.C. deținătoare a autorizațiilor de transport internațional de persoane s-a obligat să obțină licențele de execuție, precum și toate documentele necesare de natură: caieta de sarcini, foi de parcurs etc., în timp ce în vreme în care mijlocul de transport era pus la dispoziția asocierii de către reclamantă.

Din prevederile art. 124¹ și art. 124² nr. 1.243/2001 prevăd doar două situații în care deținătorul unui mijloc de transport, altul decât proprietarul, poate solicita eliberarea unei licențe de execuție pentru vehicul și aceste situații sunt atunci când deține vehiculul în temeiul unui contract de închiriere sau a unui contract de leasing, părțile au

încheiat contractul de închiriere nr. 1.359/20.09.2004. În temeiul acestui contract, S.C. a solicitat și a obținut licența de execuție seria VIP nr. 0113377, cu valabilitate de un an, aceeași cu durata asocierii.

Deși firma instanța a apreciat că încheierea contractului de închiriere a autovehiculului s-a făcut în vederea obținerii licențelor de execuție pentru aceasta ca bun adus drept aport la constituirea asocierii în participațiune, iar nu ca bun închiriat operatorului de transport internațional de persoane.

În acest caz o concluzie firească, s-a constatat că veniturile obținute de către reclamantă au fost ca provenind din asocierea în participațiune și nu drept venituri realizate din exploatarea mijlocului de transport închiriat, cum greșit reține organul fiscal. Această concluzie rezultă din cuprinsul contractului de închiriere a vehiculului, unde se poate observa în mod clar mențiunea că închirierea se face pentru realizarea contractului de asociere nr. 1358/20.09.2004.

Concluzionând, instanța a apreciat că veniturile obținute de către reclamantă obiectul prezentei cauze nu provin din exploatarea mijlocului de transport închiriat ci au drept sursă veniturile realizate de către cei doi comercianți din asocierea în participațiune efectuată așa cum a înscris reclamanta, aceste sume în contabilitate proprie.

În temeiul art. 143 din Codul fiscal, în ceea ce privește în aceste venituri sunt incidente dispozițiile art. 143 din Codul fiscal, în Legea nr. 571/2003, potrivit căreia sunt scutite de plata taxei pentru transportul auto și feroviar al călătorilor realizate din transportul internațional de persoane, precum și serviciile din categoria de asemenea transporturi, inclusiv livrările de bunuri destinate a fi acordate ca la cererea pasagerilor.

În ceea ce privește în participațiune realizată de către cei doi comercianți este sau nu o persoană fizică, răspunsul este dat de dispozițiile art. 154 din Codul fiscal, potrivit cărora în lipsa esului taxei pe valoarea adăugată, o asocierie sau altă organizație de persoane fizice, în calitate juridică se consideră a fi o persoană impozabilă separată pentru aplicarea legislației economice desfășurate de asociați sau parteneri în numele asocierii sau organizației respective, cu excepția asociațiilor în participațiune.

În aplicarea dispozițiilor art. 143, alin. 1 lit. e) din Codul fiscal, dispozițiile art. 8 alin. 1) din Ordinul nr. 1.946/2008 stabilesc că justificarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru transportul de persoane internațional cu mijloace auto și feroviar este prevăzută în lit. e) - e) ale aceluia aliniat. În măsura în care aceste documente au fost prezentate de reclamantă, organul fiscal avea obligația de a le solicita și a verifica dacă aceste documente emise pe numele asocierii S.C.

Și în acest caz sunt justificative pentru reclamantă, din punctul de vedere al deducerii cheltuielilor.

În ceea ce privește faptul mai sus expuse, în temeiul dispozițiilor legale invocate, instanța a declarat nulă și inoponabilă în contencios fiscal, ulterior ordonată formulată de către reclamantă Direcția de Transport S.R.L. Bistrița, ca fiind întemeiată și în consecință a dispus anularea actelor nr. 1327/13.06.2006 emisă de intimata D.G.F.P. Bistrița-Năsăud și Decizia nr. 1327/13.06.2006 a Comisariatului precum și decizia de impunere nr. 1327/13.06.2006 emisă de aceeași intimată.

În temeiul prezentei hotărâri a declarat recurs, în termenul legal, pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A IMPOZITELOR PUBLICE BISTRITĂ-NĂSAUD, solicitând admiterea lui, modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantă S.R.L. BISTRITĂ, cu excepția sumei de 1.358.000 lei.

Concluzionând, instanța a declarat recurs și legat de deciziile nr. 54/27.06.2006 cât și a deciziilor nr. 1327/13.06.2006 și nr. 1327/13.06.2006.

În temeiul prezentei hotărâri de recurs, bazate pe dispozițiile art. 304 C.pr.civ., recureșii sunt declarate ilegale și inoponabile cu privire la efectele produse de

contractele încheiate de societatea-intimată S.C. BISTRITA și S.R.L. SIBIU, în privința raporturilor fiscale.

A fost rețerată prudențială, în sensul că efecte ar fi produs doar contractul de închiriere nu și contractul de asociere în participațiune, atâta timp cât condițiile esențiale pentru validitatea unei convenții stipulate de art. 948 Cod civil și anume: capacitatea de a contracta, consimțământul valabil al părților ce se obligă, obiectul determinat și cauza licită nu fost îndeplinite, considerându-se cauza asocierii ca nelicită. Contractul de asociere în participațiune comercial, respectiv, participarea nu doar la câștig ci și la pierdere, care poate conduce la excluderea caracterului unei asociații în participațiune, pot de la una parte, prestațiile de transport rutier cu vehicule închiriate se înregistrează în contabilitatea proprie a locatorului.

Poate de la o parte să se vorbească de o simulație, în realitate doar contractul de închiriere producându-și efectele între părți.

Prin urmare societatea-intimată S.C. BISTRITA și S.R.L. SIBIU, a formulat întâmpinare în care a invocat argumentele de drept deduse din decizia civilă nr. 1.674/2004 și a susținut că în primul ciclu procesual cât și la considerentele prezente hotărârea este în fond.

Recursul de drept este în prezent nu este întemeiat.

În felul acesta în prezent și lucrările dosarului din perspectiva motivelor de recurs aparținând instanței de dispozițiile art. 304 pct. 9 și art. 304¹ C.pr.civ., în referință la art. 255 Cod comercial nr. 554/2004, precum și a prevederilor legale incidente, Curtea de Apel Iași este în drept să:

1) să verifice dacă în condițiile date cu privire la contractul de asociere în participațiune intervenit între părți, sunt îndeplinite cerințele de validitate ale contractelor în raport de dispozițiile art. 251 – 256 Cod comercial și efectele lui asupra raporturilor de fiscalitate, precum și dacă se poate stabili cu certitudine neîncălcarea contractului de participațiune, dându-se prioritate contractului de închiriere față de contractul de asociere, astfel încât veniturile obținute să fie realizate ca provenind din contractul de participațiune pentru transportul internațional de persoane, fiind aplicabile în prezent împotriva sunt realizate din prestațiile de transport rutier de persoane care beneficiază de o astfel de scutare.

2) să verifice dacă în contractul comercial citat, asocierea în participațiune este o formă de societate în viață și dacă societatea comercială participă la afacerile comerciale ale a terța pentru a se mărita și pentru a împărți cu ea câștigurile și pierderile.

3) să verifice dacă în prezent sunt aplicabile câte norme speciale cu privire la asocierile în participațiune, care sunt aplicabile și care părților să determine forma, înținderea și condițiile asocierii și să verifice dacă instanța și prima instanță în interpretarea art. 255 Cod comercial nr. 554/2004, în aplicarea convențiilor părților determină forma, înținderea și condițiile asocierii.

4) să verifice dacă în prezent este corectă asocierea în participațiune din prezenta cauză în raport de dispozițiile art. 948 Cod civil având o cauză ilicită, deoarece participarea la câștig și pierdere ar fi egală, nu poate fi luată în considerare, părțile având în vedere că în prezent procentul din câștig și pierdere, fără ca prin aceasta să alterneze în timp.

5) să verifice dacă în prezent este corectă căreia se afirmă în cazul unei simulații, Curtea de Apel Iași este în drept să:

menționeze în raportul său juridic ce constă în încheierea unui act juridic aparent, concordanța dintre situația juridică diferită de cea reală și încheierea care poate fi încheiată în secret, precizând adevăratele raporturi juridice pe care poate să le încheie în realitate.

6) să verifice dacă în prezent este corectă constituie prin ea însăși o cauză de nulitate a vreunui dintre contractele încheiate, când însă aceasta urmărește un scop ilicit cum ar fi

fraudarea legii, aceasta atrage nulitatea întregii operații, atât a actului aparent cât și a celui secret.

Or, în cazul de față, pornind deja de la dezlegările date în drept de către instanța de control judiciar, instanța de fond nu a putut ignora că față de reglementările din domeniul transportului, pentru ca însăși asociațiunea să poată funcționa, era necesară închirierea autocarului în scopul obținerii licenței de execuție.

Deci, nu se poate reține că ne-am afla în situația în care s-ar fi întocmit acte simulate în fraudă Fiscalului, mai ales că aceste contracte nu au fost încheiate în secret, toate cele 3 contracte fiind încheiate de părți în aceeași zi, în virtutea practicării relațiilor comerciale dintre ele, nici unul din contracte nefiind încheiat în secret.

Cum corect s-a susținut și de prima instanță, contractul de închiriere a fost încheiat pentru a da eficiență contractului de asociere în participațiune, atâta timp cât prin dispozițiile Ordinului M.P.T.L nr. 1.842/2001, pentru eliberarea unei licențe de execuție pentru un autovehicul într-o perioadă limitată, acesta trebuia să fie deținut, fie în temeiul unui contract de închiriere, fie în temeiul unui contract de leasing.

Așa fiind, cum motivele de recurs invocate de recurentă nu au fost găsite întemeiate, hotărârea primei instanțe fiind legală și temeinică în totalitate, ținând cont și de dispozițiile art. 312 alin. 1 teza a II-a C.pr.civ., în referire la art. 20 din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, prezentul recurs urmează a fi respins, cu consecința păstrării în întregime a sentinței atacate.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRITĂ-NĂSĂUD, cu sediul în municipiul Bistrița, str. 1 Decembrie, nr. 6, jud. Bistrița-Năsăud, prin reprezentanți, împotriva sentinței civile nr. 73 din 28 februarie 2008, pronunțată în dosarul nr. 2.975/112/2007 al Tribunalului Bistrița Năsăud, pe care o menține în întregime.

Decizia este revocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 13 aprilie 2009.

PRESEDINTE,

JUDECĂTORI

GREFFIER,

Red.

Doc. nr. 13.05.2009.